

III MONITORING PROCESA USVAJANJA NOVIH ZAKONA

U periodu na koji se ovaj izveštaj odnosi, nije donet nijedan zakon koji se neposredno odnosi na medijski sektor. U skupštinsku proceduru je stavljen Predlog zakona o dopunama Zakona o zaštiti podataka o ličnosti, ali se predložene izmene odnose samo na olakšavanje obrade podataka za vođenje humanitarnih akcija. U skupštinskoj proceduri i dalje nije nijedan od nacрта seta medijskih zakona pripremljenih u poslednjim mesecima mandata prethodne Vlade. Nova Vlada o tim nacrtima nije pokrenula ni javnu raspravu.

Nastavljeno je, međutim, medijsko licitiranje budućim rešenjima nekih od pitanja od značaja za medijski sektor. Tako je, npr. dnevni list „Blic“, pozivajući se na izvore u Vladi i radnoj grupi, pri čemu se verovatno misli na radnu grupu Ministarstva finansija koja se bavi ukidanjem „neporeskih i parafiskalnih nameta“, kao jednim od predizbornih obećanja pojedinih stranaka vladajuće koalicije, objavio da će Vlada Srbije najverovatnije ukinuti pretplatu za RTS. „Novosti“, pozivajući se na Ministarstvo finansija, pišu potpuno drugačije, da se o ukidanju TV pretplate nije ni raspravljalo, budući da, po njima, TV pretplata nije parafiskalni namet, pa i ne može da bude na spisku 107 parafiskalnih nameta, koji će biti ukinuti u oktobru. „Novosti“ pišu da pretplatu izmiruje tek oko 36 odsto domaćinstava, i da je naplata najviša u Novom Sadu i Beogradu, gde iznosi oko 60 odsto, a u drugim krajevima Srbije oko 20 procenata. Pri tome, ovaj list navodi da je za finansiranje RTS-a godišnje potrebno minimalno 90 miliona evra, a da javni servis od marketinga naplati tek oko 20 miliona, te da bi država iz ionako praznog budžeta za RTS morala godišnje da izdvaja oko 70 miliona evra. O niskom nivou ovakve debate svedoči to što, niti „Blic“ objašnjava kako bi vlada uopšte mogla da ukine pretplatu, budući da ista nije ni uvedena odlukom vlade, već Zakonom o radiodifuziji, niti pak „Novosti“ obrazlažu metodologiju po kojoj se došlo do podatka da za finansiranje RTS-a godišnje treba minimalno 90 miliona evra, odnosno da li su u tu cifru ukalkulisane uštede koje bi se mogle ostvariti jasnijim definisanjem zahteva koje javni servis treba da zadovolji, racionalizacijom poslovanja ustanova javnog servisa, odnosno delotvornijom kontrolom njihovih finansija. Slično se licitira i pitanjem regionalnih javnih servisa. Tako, ponovo „Blic“, o takozvanoj „Kragujevačkoj inicijativi“ piše kao o „inicijativi za spas lokalnih medija“, a „Politika“ izveštava sa skupa „Kragujevačke inicijative“ u Pančevu, na kome su se predstavnici javnih medijskih preduzeća iz Novog Pazara, Kragujevca, Niša i Pančeva, založili za usvajanje zakona kojim bi se omogućilo formiranje regionalnih javnih servisa. „Kragujevačka inicijativa“ ukazuje i da je nacrtom zakona koji je sačinila radna grupa Ministarstva kulture, a koji još nije formalno obelodanjen, predviđeno da Srbija, pored RTS-a, ima još pet regionalnih javnih servisa, ali sve u centralnoj Srbiji, dok bi u Vojvodini ostao samo RTV u Novom Sadu, iako se „Kragujevačka inicijativa“ zalagala za još tri regionalna javna servisa

u Pokrajini. Niko, međutim, ne analizira da li bi formiranje regionalnih javnih servisa zaista bila mera koja bi obezbedila spas lokalnih medija, kako „Kragujevačka inicijativa“ tvrdi, ili možda pak smrtna presuda za većinu lokalnih medija, a posebno za one komercijalne, i spas samo za mali broj izabраниh javnih medijskih preduzeća.